

Történelem

A koenzim Q10-et már 1957-ben felfedezték az Egyesült Államokban, a Wisconsin Egyetemen, Prof. Frederick Crane vezetése alatt kísérleteztek azon, hogy a hagyományos szarvasmarha szívében az élő sejtekben a mitochondriumok hatásmechanizmusát kutatták. Sikerült a kutatóknak egy sárgás anyagot a szívizomsejtekből elkülöníteni, amely jelentőségét hamar elismerték.

Prof. Karl Folkers kutatócsoportja, a Texasi egyetem biomedikus kutatóintézetben megfejtette a sárga kristály kémiai összetételét és koenzim Q10-nek nevezték el.

Prof. Folkers a legelső között volt, aki bebizonyította a sejtekben lévő Q10 jelenlétét és felismerte a koenzim Q10 rendkívüli fontosságát az emberi szervezet részére.

A marhaszív maradt sokáig a Q10 egyetlen megbízható forrása és a koenzim nyerése egy nagyon nehéz és költséges folyamat volt. Akkoriban 1 gramm szarvasmarhaszívből nyert Q10-et 1000 dollárért állítottak elő.

A 70-es évek elején Japánban létrehoztak egy technológiát, amely lehetővé tette, hogy dohánynövényekből nagyobb mennyiségben kedvezőbb áron tudjanak Q10-et előállítani.

1974-ben kezdték el dohánymaradékból iparilag előállítani a Q10-et. Azonban a Q10 készlet korlátozott maradt egészen 1977-ig, amikor Japánban ismét technológiai előrelépéseket tettek: fermentáció által létre tudták hozni a Q10-et. Ezzel megalapozták a Q10 intenzív továbbfejlesztését. Ez az anyag, azóta elegendő mennyiségben áll rendelkezésünkre és a nyersanyag ára gyorsan csökkent – 1000 dollárról kevesebb, mint 10 dollárra csökkent grammja.

A világ legnagyobb Q10 előállítója Ázsia, a Q10 élettani fontossága már több éve elismert és alkalmazott.

A korai 80-as években több klinikai tanulmányt is folytattak, amelyek bebizonyították a koenzim Q10 kezelő és óvó hatását a különböző betegségekre. Ehhez tartoznak pl. a szívbetegségek és az arterioszklerózis.